Χαονίᾳ φασὶ τοιούτους εἶναι βοῦς, οὓς καὶ Κεστρίνας καλοῦσιν. ἄλλως. μεγάλῳ καὶ εὐτραφεῖ. τοὺς δὲ ἠπειρωτικοὺς βοῦς, οὕτω λέγουσιν ἀπό τινος Λαρίνου βουκόλου, παραλαβόντος παρὰ Ἡρακλέους τοὺς Γηρυόνου βοῦς, καὶ θρέψαντος εἰς εὐεξίαν. τοῦτο δὲ Ἡρωδιανὸς ὀξύνει ἐν τῷ ζ. τῆς καθόλου. Λαρινὸς ὡς ἀληθινός ὥς τε παρασσας ἐὸν τὴν δοτικὴν λαρινῷ. Βοηθεῖν.] ἐπὶ μάχην δραμεῖν. Θεαγένους ὑηνία.] μωρία. ἀμαθία. διεβάλλετο γὰρ ὁ Θεαγένης εἰς μαλακίαν. καὶ ὡς μωρός, καὶ ὑώδης. ἦν δὲ ἐκ Πειραιῶς. ἐδόκει δὲ καὶ πένης εἶναι. θρύπτεσθαι δὲ ἐπὶ πλούτῳ. ἦν δὲ τὸ σῶμα παχὺς καὶ λοίδορος. τὴν δὲ ὑηνίαν, τὴν δυσωδίαν ἐκ τῶν ὑῶν. ἅπερ διαφόροις ἐδέσμασι χρώμενα, δυσώδη ἀποπατεῖ. καὶ εἰς βορβόρους δὲ κυλίεται. ἔστι δὲ καὶ ἄλλος Θεαγένης, ὁ εἰς Ὅμηρον γράψας. ὃς καὶ ἐπὶ μαλακίᾳ διεβάλλετο καὶ ἄλλοι πολλοί. Ἰωνικόν] οἱ γὰρ Ἴωνες, δισυλλάβως λέγουσιν ὀΐς. οἱ δὲ Ἀττικοὶ μονοσυλλάβως τὰς οἶς, καὶ πολλὰ τοῦ αὐτοῦ γένους οἱ Ἀττικοὶ συναιροῦντες τὸ ὄϊν τὸ οἶν. οἱ γὰρ Ἴωνες πολλὰ διῃρημένως φασίν.

CHR. Λαρινῷ βοΐ.] Pro magno & amplo boue Larinum dixit. Sic Xenophanes in Elegis Taurum Larinum, & Lucillius Lucanum quia in Lucania magni. Dicti autem Larini boues, vel à Larino bubulco, vt ait Lycus Rheginus qui ab Hercule acceptos Geryonis boues ampliter ſaginauerat. Sunt autem Epirotici boues, & à chaonia quæ pars Epiri prius Ceſtrina dicta, vbi tales nutricabātur & creſcebant) κεστρινινοὶ vocati. Et Ariſt. eiuſmodi tauros laudat in libris de hiſtoria Animal. vbi verbum ἀτιμαγελεῖν quod eſt compeſcere vel potius diſpeſcere, vſurpat. Alij dictos volunt quaſi μεγαλοείνες. Nam λα deſignat τὸ μέγα, vt βου particula. Athenæus lib. 9. ait Eratoſthenem in Anterinnyde ſues Larinos vocaſſe à bubus Larinis qui ſic dicti, vel quia λαρινεύεσθαι eſt σιτίζεσθαι,

A id eſt, ſaginari & pingueſcere (vt dixit ſophron, βόες δὲ λαρινεύονται) vel à Larina pago Epirotico, vel à à paſtore Larino. Ludit autem hic in ambiguitate vocabuli. Nam quia βοὴ clamor eſt bellicus, vnde βοηθεῖν. imò ipſum bellum ſic vocatur, vt dixit Homerus βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος. Theocritus βοὴν ἐστήσατο. i. pugnam: Propterea auerſatur hoſtiam bouis. Θεαγένους ὑηνία.] Theagenes pauper erat luxurioſus obeſo corpore & ſuillo (men-
B dum eſt in Scholiis Græcis, τὸ σῶμα παχὺς καὶ λοίδορος, corrige καὶ χοιρώδης.) Ita ſtultè vanus mendax & iactator, nam diuitem ſimulabat, vt vulgo καπνὸς dictus fuerit (corrigendus etiam Sudas vbi legitur καπρός, nam reponendum καπνός.) Propterea ὑηνίαν illi tribuit, id eſt ſtultitiam, & ignorantiam, & impudentiam, quamuis propriè ſit δυσωδία, à ſuibus ſpurcis & ſordidis, quibus, vt ait Varro, requies in luto. Alius eſt Theagenes qui in Homerum ſcripſit: Alius Megarenſium Rex cylonis ſo-
C cer, vt ait Thucydides. In Dramate equitum Scholiaſtes ait Cylonem Theagenis vxorem duxiſſe in matrimonium. Ego Thucydidi potius hæreo. Οἴ.] Iones qui διαίρεσιν amant ὄϊν dicunt δισυλλάβως, Attici (qui pars Ionum tamen ſunt) ſyneræſi contrà gaudent, & οἶν faciunt monoſyllabum. Itaque placuit agreſtibus vox Ionica, vel propter ouiculæ ſimplicem naturam & manſuetā (cupit enim populum Athenienſem eſſe ἀμνὸν τοὺς τρόπους) vel quia οἴ exclamatio eſt pathetica hominū mœ-
D rentium & metuentium malum, aut pericula imminentia. Verbum habemus Franci quod huic ſimile eſt, ſed συμφωνητικὸν & ἀποκειτικόν. Dicimus enim *Oy*. Etiam in metu mali ipſum vſurpamus *Oy* & *hóla*, quod idem eſt, vt *ohe* Romanis: παπαῖ Græcis proprium.

Ὡς χρὴ πολεμεῖν λέγῃ τις, οἱ καθήμενοι
Ὑπὸ τοῦ δέους λέγωσ' Ἰωνικῶς, οἴ.
Τρ. Εὖ τοι λέγεις. Χο. Καὶ τἄλλα γ' ὦσιν ἤπιοι.
Ὥστ' ἐσόμεθ' ἀλλήλοισιν ἀμνοὶ τοὺς τρόπους,
Καὶ τοῖσι συμμάχοισι πρᾳότεροι πολύ.
Τρ. Ἴθι νυν, ἄγ' ὡς τάχιστα τὸ πρόβατον λαβών.
Ἐγὼ δὲ ποριῶ βωμὸν ἐφ' ὅτου θύσομεν.
Χο. Ὡς πάνθ' ὅσ' ἂν θεὸς θέλῃ γε, χ' ἡ τύχη κατορθοῖ,
Χωρεῖ κατὰ νοῦν, ἕτερον δ' ἑτέρῳ
Τούτων κατὰ καιρὸν ἀπαντᾷ.
Τρ. Ὡς ταῦτα δῆλά γ' ἔσθ', ὁ γὰρ βωμὸς θύρασι καὶ δή.
Χο. Ἐπείγετε νυν ἐν ὅσῳ

In concione tum ſedentes præ metu
Ionicum affectent loqui, & dicant Oï.
E *TRY. Benè inquis. CH. Et ſint mitiores cætera:*
Quapropter erimus inuicem agni moribus,
Et manſuetes plurimùm ſodalibus.
TR. I nunc ouemq́; duc prehenſam, ego interim
Aram expedibo ad quam immolabitur pecus.
CH. *O quàm volente cuncta numine, adiuuante ſorte*
F *Bene procedunt, aliisq́; alia*
Horum oportuna recurrunt.
TR. Hæc vera certò ſunt, & ara extempulo paranda eſt,
CH. *Sed ite agedum citò, dum*

Σχόλια. Οἱ καθήμενοι ὑπὸ τοῦ δέους.] ἵνα ἐπιστένωσι τῷ εἰσηγουμένῳ πόλεμον. τὸ γὰρ οἴ ὀδυρομένων ἐστὶν ἐπίφθεγμα καὶ δυσχεραινόντων. Δίδυμος δὲ ἐν ἐκθέσει. οἱ γὰρ φοβούμενοι οὕτω λέγουσιν. Ἀμνοὶ τοὺς τρόπους.] εὐήθεις δειλοὶ ὡς οἱ κριοί. ἢ πρᾳεῖς καὶ μαλακοί. τὸ γὰρ ἄρρεν πρόβατον, ὅταν ἔχῃ τὴν μέσην ἡλικίαν, ἀμνὸς καλεῖται. οἱ δὲ, τὸ ἐνιαύσιον ἄρνα, ἀμνὸν καλοῦσιν. Ὡς πάνθ' ὅσ' ἂν θεὸς θέλῃ] ὁ χορὸς ταῦτα θαυμάζων ὅτι ηὐτύχησεν ὁ γέρων καθ' ἑαυτόν. εἶτα πρὸς τὸ πρεσβύτερον φησὶ τὸ, χωρεῖ κατὰ νοῦν. εἶτα τὰ ἑξῆς ἐπάγων ἴδια. τινὲς δὲ οὕτως. ὁπόσ' ἂν θελήσωσιν οἱ θεοί, καὶ ἡ τύχη κατορθοῖ.
G Ὡς ταῦτα δῆλά γ' ἐστίν.] ἀπὸ τούτων καταδηλόν ἐστιν εἴ γε χρὴ τεκμαίρεσθαι τοῖς παροῦσιν. τὸ δὲ θύρασι, ἀντὶ τοῦ ἐξ ἑτοίμου.

CH. Θύρασι καὶ δή.] id eſt ἐξ ἑτοίμου in promptu vel extemplò, quod eſt verbum ſacrorum, vt ilicet fori & iudiciorum.

Σχόλια. Ἐπείγετε.] τὰ τοιαῦτα εἴδη καλεῖται ἀλλοιο-